

Μητροπολίτης Σουηδίας: Κυριακή της Απόκρεω

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Ο [Μητροπολίτης Σουηδίας](#) κ. Κλεόπας, φτάνοντας στην τρίτη Κυριακή του Τριωδίου, με αφορμή το ευαγγελικό ανάγνωσμα μιλά για την έσχατη κρίση του Κυρίου μας, ευχόμενος “ να αγωνιστούμε και να αξιωθούμε να ακούσουμε την ευκταία φωνή του Κυρίου: «Δεϋτε οί εύλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τήν ήτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν από καταβολής κόσμου».

Η Ομιλία του Μητροπολίτη Σουηδίας

Φθάσαμε, αδελφοί μου, με την χάρη του Θεού στην τρίτη Κυριακή του Τριωδίου και στην σημερινή μας σύναξη βιώνουμε υπερχρονικά την έσχατη κρίση του δικαιοκρίτη Κυρίου μας. Η σκηνή που μάς περιέγραψε το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα είναι μεγαλειώδης. Ο δίκαιος κριτής «ἐπί θρόνου δόξης αὐτοῦ» όπου θα συναχθούν «ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τά ἔθνη» και τότε θα εξαγγείλει την δίκαιη κρίση του.

Καθώς, όμως, θα ακούγεται η απόφαση, θα εκφρασθεί μια απορία και από τις δύο μερίδες των κρινομένων. Συγκεκριμένα, η πρώτη μερίδα θα εκπλήσσεται για την αναγνώριση εκ μέρους του Κριτού θετικών έργων, ενώ η δεύτερη μερίδα θα εκπλήσσεται, αντίθετα από την πρώτη, γιατί θα τους αναγνωρισθεί παθητικό από την παντελή έλλειψη έργων αγάπης σε όλη τους την ζωή.

Μάλιστα, η πρώτη έκπληξη είναι ποθητή για όλους μας, ενώ ανεπιθύμητη η δεύτερη.

Μέγιστη όμως ευεργεσία του πολυεύσπλαχνου Κυρίου μας, να μάς πληροφορεί για την έσχατη εκείνη στιγμή, σε χρόνο ανύποπτο, ώστε να μάς καθιστά προσεκτικούς στην συμπεριφορά μας. Η δική μας πλέον θέληση θα καθορίσει το αιώνιο μέλλον μας, διότι όποιος λάβει σοβαρά υπόψη του την προειδοποιητική αυτή πληροφορία, θα προσπαθεί συνεχώς να ανακαλύπτει και να πράττει: «ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὖφημα».

Καρποί μιας τέτοιας στάσεως του ανθρώπου απέναντι στον Δημιουργό και Σωτήρα του, θα είναι όλα εκείνα τα έργα αγάπης που υπογραμμίζει ο αδέκαστος Κριτής: ο χορτασμός των πεινασμένων, το πότισμα των διψασμένων, η φιλοξενία, το ντύσιμο

των γυμνών, η επίσκεψη στους ασθενείς και στους φυλακισμένους. Όλα αυτά θα συντελούνται στην καθημερινότητα της ζωής, χωρίς τυμπανοκρουσίες και δημοσιεύσεις, αλλά σαν ελάχιστη αναγνώριση της ανεκτίμητης προσφοράς του Κυρίου μας για την σωτηρία μας.

Αυτή την ευλογημένη έκπληξη των δικαίων, θα ακολουθήσει η πανευφρόσυνη χαρά της Βασιλείας του Θεού μέσα στην δόξα του απροσίτου φωτός.

Καταλήγοντας, θα προσπαθήσουμε να δώσουμε απάντηση σε ένα ερώτημα που συχνά ακούμε από όσους μελετούν το σημερινό ανάγνωσμα: Γιατί η εκτίμηση του Κυρίου στρέφεται στην προσφορά αγάπης προς τους ελαχίστους;

Ίσως, γιατί στην φτώχεια εκείνων ανακαλύπτουμε την γνησιότητα της απλότητας που αφήνει ακάλυπτη την αληθινή μας όψη. Ίσως, γιατί στην μορφή τους έχει ζωγραφιστεί η πραγματική εικόνα του ανθρώπου, απηλλαγμένη από τα φτιασιδώματα της υλικής και πνευματικής ματαιοδοξίας.

Ίσως, γιατί ακόμη, αν δε σπουδάσουμε την ανθρώπινη ύπαρξη, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να δημιουργήσουμε την κοινωνία των ανθρώπων, που είναι η ουσιαστική κοινωνία του ανθρώπου με τον Θεό, δια του συνανθρώπου.

Εύχομαι να αγωνιστούμε και να αξιωθούμε να ακούσουμε την ευκταία φωνή του Κυρίου: «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου». Αμήν!